

Stamborn

Pomeby

d. 7. 2. 1929.

Aldrakäraste Mormor!

Samtidigt med mig själv kom-
mer väl det här brefvet till Stok-
holms, fruktas jag. Men bättre sent
än aldrig. tack så gränslöst
mycket för den stora födelsedags-
gåfven! Den var oändligt välkom-
men, var alldeles för mycket.

Det var roligt för mig att få ha
helt hemma öfver födelsedagen.
I förgår reste hun tyvärr igen.
och så fick jag igår gå en smula

på stort bondbal som nämnde-
man i socken, min förste erfaren-
het i den vägen. Det var 50-årsdag
5 både socknens 5 utvecknes förmu-
par som bjodna omkring 70 per-
soner, på onsdag kl. 5. Jag var myc-
ket nyfiken på detta hela, det kan
jag inte förneka. Sedan vi klädde
väggarna omkring 1/2 timme för-
jde trakteringen med ett hejdund-
rande smörgåsbord med minst
10 olika "smårätter" från koktäl
till biffstek med lök. Efter cirka en
timme kom "onmiddagen" d. v. s. kyck-
ling med grönsaker 5 sallader 5 efter
ytterligare 1 timme kom glace 5 kro-
ken. Då hälsade värden gästerna

välkomna vid ett glas madeira
& sedan följde en rad skäligen
svaga tal. Vi åto vid småbord
& noya iakttag herr & dammas
hela kvällen. Bordet där jag satt
med inspektör. & skolivarfrun
na bildade vi att säga den neu-
trala öfvergången mellan de
båda lägren. Brännvinsbrödet
stod naturligtvis på herrarnas
sida & antitales flitigt. Någon
 $\frac{1}{2}$. timme efter glöcen reste vi på
oss & flyttade oss så godt vi kunde
& så småningom kom kaffet.
Som socknens gummar äro tref-
liga, så hade jag riktigt roligt,
& tiden gick ganska fort, tills vid

10-tiden bordet åter stod färdig-
dukadt denna gång med frukt
konfekt, fruktsallad & -tårter. Kl.
klockan blef nägot öfver 11, ansåg
jag mig utan sköflighet kunna
ta ett & gå. Jag körde i dag, att en
timme senare hade stort kaffa-
bord med tårter & dopp i långa
rader dukats & afrytats. Klockan
2 lär supén ha serverats! De första
gästerna lämnade vid tre-tiden,
när de sista frö har jag ej hört.
De äro kanske som i sagan kon-
där ännu! - Det var onektigen
roligt att få be varit med om en
siden tillställning fast jag knappast
det ej upprepas för ofta!

Vi ha nu haft en härlig vinter
och för en gångs skull ha barnen
kunnat åka skidor så mycket
de velat. I. o. m. jag har varit
ute och åkt till folkets stora för-
undran.

På hemvägen från Stockholm
hälsade jag på Aempe i Helsing-
borg. Hon var dålig och låg mest
på en soffas de tre dagar jag var
där och dagen efter min afresa
kammade hon på B. B. och nu
har det gått på Folk för henne,
stackars liten. När man nu skall
igenom de där "resorna" så tycker
jag man åtminstone kan få några
glädje af dem och inte på det viset.

Ju mer jag ser af Fedra Kempe, desto
mer tycker jag om honom. Det är
en bra karl & verkligt arbetsam.
Han heter nog inte Kempe för inte.

I morgon kväll reser jag upp
till prinsessbilen på Sturegatan.
Och komna ha tiggat & bedt mig ända
tills jag sagt ja & lofvat komma.

Den låter det på Agneta som om
hon föttnat att dra på sin blind-
tarm, så det är möjligt att den
kommer att opereras så snart som
möjligt & då blir jag ju uppe öfver
den tiden också. Det beror väl på
hvad professor Söderlund anser
vara bäst för Agneta.

Hej, om ni måste jag sluta min

[Faint, illegible handwriting on lined paper]

1890